

[Indenrigsministeren.]

følge med. Det ville de ikke have, hvis man lavede så store kommunalbestyrelser, som man har i andre lande, uden at jeg skal nævne specielle navne.

Hr. Jacob Sørensen stillede det spørgsmål, om vi nu også havde udnyttet alle mulighederne. Jeg håber at få lejlighed til i udvalget at fortælle, at det har vi faktisk.

Når hr. Jacob Sørensen siger, at vi måske skulle have ventet med at ændre Københavns styrelseslov, til vi havde ændret den nuværende styrelseslov, må jeg sige både til hr. Jacob Sørensen og hr. Kaj Hansen, der var inde på noget tilsvarende, at hvis man gør det, står vi bare i den situation, at København ved kommunalvalget 1978 fortsat har den gamle styrelsesordning og igen vælger borgmester på 8 år, og det tror jeg hverken hr. Jacob Sørensen eller jeg kan være interesseret i. For ingen kan vel forestille sig, at en revision af den gældende styrelseslov kan klares inden for det næste år og være trådt i kraft til 1. april 1978 med de konsekvenser, den i givet fald måtte få.

Jeg har noteret mig de bemærkninger, som hr. Jacob Sørensen gjorde omkring bydelsrådene, og jeg kan i og for sig godt forstå dem. Jeg har også selv i samtaler efterlyst formål, valg måde, og hvordan man ellers havde tænkt sig dem.

Hr. Tange og hr. Kaj Hansen var inde på spørgsmålet om, at stedfortræderen kun kunne indkaldes, når et medlem havde været væk i 2 måneder. Må jeg hertil sige, at når man på den ene side bebrejder mig, at man ikke har foreslået, at styrelsesloven i almindelighed gælder for København, kan man da ikke med rimelighed bebrejde mig, at de 2 måneder, som gælder i den almindelige styrelseslov, kommer til at gælde for København, når det er gældende for det øvrige land; der er ingen grund til at give København en særstilling dér. Om vi så på længere sigt skal ændre det og have et andet tidsrum, er noget helt andet.

Jeg er helt uenig med hr. Tange og andre, som har været inde på tanken om offentlige udvalgsmøder. Det ville bare medføre lukkede udvalgsmøder på en anden måde, og så får man ikke det effektive arbejde, som man i øvrigt burde have.

Fru Aase Olesen erklærede, at der faktisk næsten ingenting var sket. All right, den indstilling kan man have, og det fritager mig næsten for at argumentere. Det er da klart, at jeg

har forhandlet og haft drøftelser med Københavns borgerrepræsentation, og det, man er kommet til dér i flertalsindstillingen, må vel betragtes som en demokratisk flertalsvedtagelse, og de ting, som København har foreslået, er jo ikke blevet godkendt i alle forhold.

Hr. Henning Jensen var stort set enig – det takker jeg for – bortset fra med hensyn til bydelsrådene.

Fru Ritta Ahm kom med et par mærkelige og lidt stærke bemærkninger om, at nu måtte vi se at få ændret styrelsesloven, så vi kunne få det hele til at fungere nogenlunde tilfredsstillende. Jeg må sige, at det forstår jeg bare ikke.

Fru Ritta Ahm sagde videre, at hun ikke ville skrive under på en blankocheck. Ja men det har jeg bestemt aldrig forlangt. Det er folkettinget, der behandler dette lovforslag, det er folkettinget, der bestemmer, hvordan § 52 skal komme til at se ud.

Når fru Ritta Ahm tillader sig at sige, at Kommunernes Landsforenings formand og jeg har talt nedsættende om nærdemokratiet, vil jeg gerne vedstå, at jeg har sagt, at nærdemokrati ikke må blive nærbureaukrati. Men jeg vil gerne have påvist, hvor jeg har talt nedsættende om nærdemokratiet, det har jeg ingen steder, og derfor frabeder jeg mig sådanne bemærkninger.

Hr. Kaj Hansen mente, at lokalråd var bedre, og det mente hr. Abel også. Jeg forstår da godt, hvorfor lokalråd er bedre, men vi har altså en forskellig opfattelse, hvis man endelig skal vælge på disse områder.

Så sagde hr. Kaj Hansen: dette skal ikke gennemføres før det, før det, før det og før det – jeg ved ikke, hvor mange før det der var – nej, men så er toget kørt, og så har vi den næste 8 års periode i København, som jeg sagde før.

Så sagde hr. Abel noget, som jeg heller ikke forstod, om, at bydelsråd var udemokratiske og lokalråd demokratiske. Ja, den opfattelse kan man altså også have.

Hr. Wilhjelm sagde, at jeg saboterede en samling af Københavnsområdet. Jeg kan ikke rigtig se, hvordan jeg kan sabotere noget, som jeg har fået pålagt at komme med. Men dette, at man laver en moderniseret styrelsesordning for København, forhindrer ikke folkettinget i på et senere tidspunkt, hvis man måtte mene, at det var rigtigt, at samle det storkøbenhavnske område på en eller anden administrativ led.